

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

iiij. De Sacramento Chrismatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

cia inter propinquos & familia res, quibus aliquos baptizatos esse doceri possit, eosdē baptizari minimē prohibendos esse. Quod enim factum esse nescitur, nulla ratio finit, vt iteratum videatur: nec temeritas interuenit præsumptionis, vbi est diligentia pietatis. De eo tamen, qui Christianis parentibus natus, inter Christianos est fideliter cōuersatus, tā violenter præsuntur quod baptizatus fuerit, vt hæc præsumptio pro veritate sit habenda, donec euidentissimis argumentis contrariū probatum fuerit.

Iterum scienter baptizatus debet seuerissime puniri, ignoranter uero bis baptizatus non potest ordinari, nisi ex necessitate. h. d.

a. can. qui bis, de consec. dist. 4.

Quod si quis sciēs & prudēs iterum baptizari sustinuerit, arctissimæ pœnitentiæ subijciendus erit: quod si ignoranter, nulla quidem imponenda erit pœnitentia, sed nisi magna cogat necessitas, ordinari non poterit.

Iterantes Baptismū sunt deponendi ab officio, & beneficijs. h. d.

Illi quoq; qui ausu temerario in homine iam baptizato cælesti lauacrum iterare ausi fuerint, excōmunicationis mucrone percussi, ab omni officio & beneficio Ecclesiastico deponentur.

Multa sunt in baptismo, quæ non sunt de eius substantia. h. d.

Postremò sciendum est, quod

licet verbo tantum^b & elemento, baptismatis substantia contineatur & forma, multa tamen à sanctis patribus ad eius decorē fuerunt solenniter constituta, vt immersionis numerus, exorcismi, clericorū exufflationes, salis benedicti exhibitio, saluæ contactus, inunctio: quæ si ex neglectu prætermittā fuerint, omisio culpæ reos arguet.

b. cap. nō ut. exiv. cod.

Baptismus non debet conferri in priuatis domibus, nisi ex necessitate, uel ob magnā nobilitatem. h. d.

Illud etiam nouissimè^c Vienne^c concilio constitutum est, ne quis in priuatis domibus, sed duntaxat in Ecclesijs, in quibus sunt ad hoc fontes specialiter deputati, aliquos audeat baptizare: nisi Regū vel Principum liberi baptizandi fuerint, vel talis necessitas emerferit, ppter quam ad Ecclesiam absq; periculo accessus haberi nequeat.

c. clem. uni. cod. tit.

DE SACRAMENTO Chrismatis,

TITVLVS IIII.

Fideles post receptum baptismum debent chrismari. h. d.

Vamvis autē continuò trāsituris regenerationis sufficiat beneficium, victuris tamen etiam confirmationis auxilium est necessariū. Ita enim cōiuncta sunt hæc duo sacramenta, vt vnum ab altero, nisi morte præueniente, separari nō debeat.

Chriftiſmatis ſacramentum operatur a gmen-
tum gratiæ, & ſoli Epifcopi chriſmanti. h. d.

Igitur omnes fideles poſt ba-
ptiſimum paraclerum^a per ma-
nus impoſitionem accipere de-
bent, vt perfectè Chriſtiani inue-
niatur. Spiritus^b Sanctus enim,
qui ſuper aquas baptiſmi ſalu-
tifero deſcendit lapſu, in fonte
plenitudinè tribuit ad inno-
centiam, in confirmatione robur et
augmentū præſtat ad gratiam.
Vnde^c cum cæteras vnctiones
ſimplex ſacerdos vel preſbyter
valeat exhibere, hanc non niſi
ſummus ſacerdos, hoc eſt, Epi-
ſcopus conferre debet: alioqui
nulla excuſante conſuetudine
chriſmatio irrita habebitur &
vacua, nec inter Eccleſiaſtica ſa-
cramenta reputabitur, cum ma-
num impoſuiſſe præter Apoſto-
los, quorū hodie vicem ſubſti-
nēt Epifcopi, nulli alij legatur.

Ieiunis & à ieiunio debet dari chriſma, niſi
neceſſitas aliud cogat. h. d.

Accedent igitur, qui legitime
ſunt ætatis, ad confirmationem
ieiuni^d, vt à ieiunis Epifcopis
ſacro chriſmate in fronte delini-
ti per manus impoſitionem pa-
raclerum recipiant. Planè infir-
mis, & morte periclitantibus,
vel qualibet cauſa impeditis,
nulla de ieiunio habita ratione,
manus imponi poterit.

can. nos an-
te omnia.
de conſe. di-
ſt. 4.

In Baptiſmo, Confirmatione, & Catechiſ-
mo debent patrini intervenire. h. d.

Illud^e commune eſt tam his

qui baptizandi ſunt, quàm etiã
illis qui confirmationis munus
recipere debent, vt aliquē in pa-
trinum habeant, qui eoſdem in
religione Chriſtiana & fide Do-
minica inſtituat, & qui pro eis
apud Deum, qualiſi fideiuſſor exi-
ſtat: quod & in catechiſmo ob-
ſeruandum erit.

Patrini non debent eſſe plures, uel non ba-
ptizati, uel confirmandi. h. d.

Admonendi tamen ſumus, q;
nec plures quenquam in bap-
tiſmo, aut in confirmatione ſulci-
pere debent, ſed vnus^f tantum, f
ſiue vir, ſiue mulier: nec quenq;
quiſpiam tenere, vel leuare po-
terit, qui ipſe baptizatus non
fit, vel confirmatus.

can. nō plu-
res. de con-
ſe. diſt. 4.
& can.
ſeq.

Parentes non poſſunt eſſe patrini proprio-
rum filiorum, nec Abbates, uel monachi alieno-
rum. h. d.

Parentes quoq; proprios fi-
lios, vel Abbates^g, vel monachi
alienos de ſacro fonte ſuſcipe-
re, aut in confirmatione tenere
non debent.

can. non
et. de con-
ſe. diſt. 4.

Nec baptiſmus, nec chriſma poſſunt itera-
ri, & utrunque conferri poteſt tempore inter-
dicti. h. d.

Commune etiam illud eſt v-
triſq; q; & neutrū (vt paulo antè
diximus) iterari poteſt, quippe
q; ambo charactere imprimūt,
& quòd interdicti tēpore ob im-
minens ex dilatione periculum
vtrunq; conferri, & pro vtroq;
chriſma confici poterit, vt infra
ſuo loco latiùs exponemus.

DE